

18/01/15 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಖಂಶಾಂತಿ "ಬಾಪ್‌ದಾದಾ" ಮಧುಭನ

"ಹಿತಾಲ್ಕೀ ಜೀಯವರ ಮಣಿ ಸ್ವಾತಿ ದಿನದಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾನೋನಲ್ಲ ತಿಂಗಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಮಧುರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳು"

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಜೆಲನೆಯು ಬಹಳ ರಾಯಲ್ ಆಗಿರಬೇಕು, ನಿಂತು ದೇವತೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ
ಲಕ್ಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷಣ, ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಸಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ"

ಗೀತೆ:- ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆದ ನಾವು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪಡೆದವು.....

ಖಂಶಾಂತಿ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈಗಂತು ಸ್ವಲ್ಪಮಕ್ಕಳೇ ಇದ್ದಾರೆ ನಂತರ
ಅನೇಕಾನೇಕ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂಗಳುಂಟಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದವರೂ
ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾರವರು ತಿಂಗಳಿದ್ದಾರೆ- ಆ ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಕಾಲದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ
ಸರ್ವಾನೇಮ್ ನಿಂದ ವಂಶಾವಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಮತ್ತೆ ಬೇಹದಿನದಾಗಿದೆ. ಹೇಸರೇ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಅವರು
ಅಲ್ಲಿಕಾಲದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಪ್ರಜೀಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಏರಡು-ನಾಲ್ಕು ರಚಿಸಿದರೆ, ಕೆಲವರು ರಚಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
ಇವರಿಗಾಗಿ(ಬ್ರಹ್ಮ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ- ಸಂತಾನರೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಸಂತಾನರಂತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ
ಆಗಿದೆ. ಬೇಹದಿನ ಬಾಪ್‌ದಾದಾ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಬಹಳ ಆತ್ಮಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ. ಎಷ್ಟುಂದು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಂತಹವರಿಂದ ಎಂತಹವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಖುಷಿಯ ನಶೀಯು ಆಗ ಏರುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೆನಪು
ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬಹಳಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನೂ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರ ತತ್ವಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕವಡೆಯಂದ ವೆಜುಸಮಾನ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬೇಹದಿನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ
ಹೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ತಂದೆ ಅಥವ ಓಳಜರ್ಜಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಿಂದಲೇ ನಿಂತು ಶ್ರೀಷ್ಠರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಇದರ ಚಾಟನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ನಾವು
ಶ್ರೀಮತದಿಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೇಯೋ ಅಥವ ನನ್ನ ಮತಮತದಿಂತೆಯೇ? ಶ್ರೀಮತದಿಂದಲೇ ನಿಂತು ಪರಿಪೂರ್ವಾಗುತ್ತಿರಿ.
ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಬ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಷ್ಟು ಗುಪ್ತಮಾಷಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಖಾಗುತ್ತಿರಿ. ತಮ್ಮ
ಹೃದಯದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಮಗೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಖುಷಿಯಿದೆಯೇ? ಅವ್ಯಾಖಾರಿ ನೆನಪಿದೆಯೇ?
ಯಾವುದೇ ಇಜ್ಞಾಗಳಂತು ಇಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಸ್ವದರ್ಶನ ಜಕ್ಕವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ,
ಪ್ರಾಣವು ತನುವಿನಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಲ. ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ- ಅಂತಿಮ ಮಂತ್ರವು
ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಯಾವಾಗ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರನ್ನೂ
ಸನ್ಮುಖವಿಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ಆಗ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ- ನಿಮ್ಮ ಬಾಬಾ, ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ,
ಸದ್ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಂತು ಈಗ ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಆಯಿತು, ಇದು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ನರಸಿಂದ
ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳೇ, ಸಮಯವು
ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಇದೆ. ಇಂದು ಏನಾಗಿದೆ, ನಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂದು ಮತ್ತು ನಾಳೆಯ ಆಟವಾಗಿದೆ ಆಧ್ಯರಿಂದ ಇದರಲ್ಲ
ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳ ತಪ್ಪ ಮಾಡಬಾರದು. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳ ಜೆಲನೆಯು ಬಹಳ ರಾಯಲ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ದೇವತೆಗಳಿಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೆಲನೆಯಿದೆಯೇ? ದೇವತೆಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವ
ಲಕ್ಷ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದು ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಥವ ಕೇವಲ ಹೇಳುವುದಷ್ಟೆ ಇದೆಯೇ? ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ,
ಅದರಲ್ಲ ಮಸ್ತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಅಂತಮೂರಣಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಿ, ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ
ಇರುತ್ತಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಸಮಯವಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಜಟಿಂದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ
ನೋಡುವುದೇಕೆ? ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಆಕರ್ಷಿಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಇದೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಅದರಿಂದ ಆಜಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಬುದ್ಧಿಯೇಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಕಳೆದುಹೋದ
ಮಾತುಗಳ ಜಿಂತನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಆಸೆಯಿರಬಾರದು. ಈಗಂತು
ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ಒಂದೇ ಆಸೆಯಿಸ್ತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾವಂತು ಸುಖಾಮದಲ್ಲ ಹೋಗೋಳಣ, ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಯೂ
ಸಿಲ್ಲಬಾರದು, ನೋಡಬಾರದು, ಮುಂದೆ ನಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೇಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರಂದರೆ ಆಗ ಅಜಲ-

ಅಡೋಲ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲುತ್ತದೆ. ಸಮಯವು ಬಹಕ ನಾಜೂಕಾಗುತ್ತಾ ಹೊಗುತ್ತಿದೆ, ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೊಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಹೊಸಪ್ಪಂಚವು ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯಿಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವು ಹೊಸಪ್ಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಈಗ 84 ಜನ್ನಗಳ ಜ್ಯೇಶ್ವರ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಈಗ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಮಾಪ್ತಿಯು ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಕ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಾಧಿಕವಾದ ಹೊಂಪವು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಂವು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಿ- ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಕೋಪ(ವಿಕೋಪ)ವನ್ನು ಬಹಕಜೋರಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲ ಇಡೀ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮುಕುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಬರಗಾಲ ಬರುತ್ತದೆ, ಬೆಂಕ ಜೀಳುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ನಾಯುತ್ತಾರೆ. ಭೂಕಂಪದಲ್ಲ ಮನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲವೂ ಜಾಡುಹೋಗುತ್ತವೆ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಬರುವುದಿದೆ. ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮೃತ್ಯುವಾಗುತ್ತದೆ, ಗ್ರಾಹ ತುಂಬಿರುವಂತಹ ಅಂತಂತಹ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ದುರ್ಗಂಧದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಡ್ರಾಮಾದ ಘಳ್ಳನ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಯಾರದೂ ಹೋಣವಿಲ್ಲ. ವಿನಾಶವಂತು ಆಗಲೇಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂವು ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡೇಕು. ಯಾರು ನಮಗೆ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಈಗ ನಿಂವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ- ವಾಹ್ ಸದ್ಗುರ..... ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಗುರು ತಂದೆಯೋಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ, ಅವರದೇ ವಾಹ್ ವಾಹ್ ಎಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ- ವಾಹ್ ಸದ್ಗುರ ವಾಹ್! ವಾಹ್ ಅದ್ವಾಷವೇ ವಾಹ್! ವಾಹ್ ಡ್ರಾಮಾ ವಾಹ್! ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಸದ್ಗುತ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ.

ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ವಿಶ್ವದಲ್ಲ ಶಾಂತಿಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಮುಖಿಯ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ- ಯಾವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಅದು ಮತ್ತೆ ಈಗ ಹೊಸಪ್ಪಂಚದ, ಹೊಸಪ್ಪಂಚವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದುಃಖಧಾಮವು ಬದಲಾಗಿ ಸುಖಧಾಮ ಆಗುವುದಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ನಾವು ಸುಖಧಾಮದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆಂಬ ಮುಖಿಯಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ- ನಿಂವು ಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದಿರಾ? ಆರೋಗ್ಯವು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇ? ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಕೆಂದರೆ ಇದಿರುವುದೇ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚ. ಈ ರೀತಿ ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳಿಂದಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಕೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ- ನಾವು ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳು, ನಿಂವು ನಮ್ಮಿಂದ ಇಂತಹ ಮುಖಿಯ ಸಮಾಜಾರವನ್ನೇಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಿ! ನಾವಂತು ಸದಾ ಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಖಿಯು ಇಲ್ಲದೆ ಹಕೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಾರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ತಂದೆಯು ಜಿಂತೆಯಿತ್ತು, ಅವರು ಸಿಕ್ಕಿದರು, ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಜಿಂತೆಯಾದೆ! ಇದು ಸದಾ ನಶೆಯರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಕ ರಾಯಲ್, ಮಧುರರಾಗಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಅದ್ವಾಷವನ್ನು ಶ್ರೀಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಪದಮಾಪದಮಪತಿ ಆಗುವ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವಾಗಿದೆ- ಹೆಚ್ಚಿ-ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲ ಎಷ್ಟರಿಕೆಯಂದ ನಡೆಯುವುದು, ಅಂತಮುಣಿ ಆಗಿರುವುದು. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಗಮನವಿರಲ- "ಎಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೇಯೋ, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಅನ್ಯರೂ ಮಾಡುವರು." ಅಧಂಕಲ್ಪದಿಂದ ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರ ಮುಂತಾದ ವಿಕಾರಗಳ ಜೀಜವನ್ನುಂತು ಜತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಜೀಜವಿದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಮಜ್ಜ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನದ ಜೀಜವನ್ನು ಜತ್ತನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಈಗ ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಜೀಜದ ಜತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮದು ಈಗ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅತಿಪ್ರಿಯವಾದ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಅಥವ ದೇಹಧಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನಿಂವು ಆತ್ಮಭಿಮಾನ ಆಗುವ, ಶೀತಲರಾಗುವ ಬಹಕಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಎಂದೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಈ ಜೀವನದಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು. ಈ ಜೀವನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದೆಂದು ಗಾಯನವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳರುತ್ತಿರಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಲೆಕ್ಕಾಜಾರಪು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದೂ ಸಹ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ಸತ್ಯಯುಗವು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ? ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಮೊದಲು ನಿಂವು ಕರ್ಮಾತಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರಲ್ಲ ಕರ್ಮಾತಿತರಾಗುವ ಮುರುಷಾಧ ಮಾಡಿ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ನಷ್ಟಮೋಹಕರಾಗುವ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಸವಿರಬೇಕು. ಬೇಹದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಷ್ಟಮೋಹಕ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಹಕ ಶ್ರೀಷ್ಟವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಅಲೌಕಿಕ ನೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ

ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಭಾವಪು ಬಹಳ ಮಧುರವಾಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಬಹಳ ಬೇಸರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೆಲೆತ್ತಪು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೆಲ್ಲ ದಿಫೆಕ್ಟ್ ಇದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಸತ್ಯವಾದ ವಜ್ರವಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿಫೆಕ್ಟ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಬೇಲೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಂತುದ್ದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಜ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಂದಿಗೆ ತಂದೆಯು ಹೊಸಪ್ಪಪಂಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಮರುಷಾಧಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಈಗ ಬೇಂಹದ್ದಿನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಬೇಂಹದ್ದಿನ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯೋಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಡಿ. ಒಬ್ಬ ಬೇಂಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯೇ ಇವೆಲ್ಲ ಬಂಧಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಅಲೋಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳಗುತ್ತಾರೆ. ನದಾ ಈ ಸ್ತುತಿಯಿರಲ್ಲ- ನಾವು ಈಶ್ವರಿಯ ಸಂಬಂಧದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಈಶ್ವರಿಯ ಸಂಬಂಧವೇ ನದಾ ಸುಖ ಕೊಡುವಂತಹಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳಿಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ, ಅತಿಸ್ವೇಧಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ತುಂಬುಹೃದಯಿದಿಂದ, ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೇ.

18 ಜನವರಿಯ ‘ಸ್ತುತಿದಿನ’ವನ್ನು ನದಾ ಸಮರ್ಥದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು (18/01/79)

ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾಕಾರ ನೆನಪು- ಹೆಚ್ಚಿಸದಾಗಿ ಪ್ರೇಮಪ್ರಾರೂಪದ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ನಯನಗಳಲ್ಲ ಸಾಕಾರಿ ಸೋ ಆಕಾರಿ ತಂದೆಯು ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೃತವೇಳೆಯಂದಲೂ ವತನದಲ್ಲಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶದ ಮಕ್ಕಳ ನೆನಿಂದಿನ ಸಂದೇಶಪು, ವಾಯುಮಂಡಲದ ರೀತಿಯಿಂದ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೇಮದ ಬಾಷ್ಟಿಗಳ ಮಾಲೆಗಳು ವತನವನ್ನು ಶೈಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲವಾನೆನರಾಗಿದ್ದರು. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತಡೆಯಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಹೃದಯದ ಮಾತುಗಳು ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಸುಂದರವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ವರದ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಳಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬರ ಆಶಾದಿಷ್ಟಪು ಬೆಳಗಿರುತ್ತಾ, ವತನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವೇಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಗುಳ್ಳಿಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದೇಶಿ ಹಾಗೂ ದೇಶವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳು, ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ಮೂಲಕ ವತನದಲ್ಲಿಯೂ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವೇಹದ ಸಾಗರದಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಲವಾನೆನರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನೆನಿಂದಿನ ರಿಂಗ್‌ನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು- ತಾವು ನಮಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ವತನವಾಸಿ ಏಕೆ ಆಗಿದ್ದಿರಿ? ಮೆಜಾರಿಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೇ ಸ್ವೇಹದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿತ್ತು. ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರು- ಹೇಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ ನಾಕಾರಾರೂಪದಲ್ಲ ನಿಮಿತ್ತರು ಒಬ್ಬರೇ ಆದರು, ತಂದೆಯ ಸಂದೇಶಪು ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರಿಗೇ ಬಂದಿತು. ಸೇವಾಧವಾಗಿ ಸರವಸ್ವ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಆದರು, ಅವರನ್ನು ಸೋಂಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಘಾಲೋ ಘಾದರ್ ಮಾಡಿದರು. ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯ ಎರಡರಲ್ಲ ನಂಬರ್‌ವೆನ್‌ ತಂದೆಯು ನಿಮಿತ್ತರಾದರು. ಈಗ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೈಂಷ್ಟಮಟ್ಟಕೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವ ಅವೃತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯೇ ಅವೃತ್ತ ವತನವಾಸಿ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ನಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಶೈಂಷ್ಟಸ್ಥಾನವಾದ ಅವೃತ್ತವತನವನ್ನು ನಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವಯಂಂನ್ನು ಮತ್ತು ನೇವೆಯನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮಾಡಿರಿ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಅವೃತ್ತ ವತನವಾಸಿಯಾಗಬೇಕು. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಈಗಲೂ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಇದರಲ್ಲ ನಿಧಾನವೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ? ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಧಾನವಿದೆಯೇ? ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣರು ಯಾರು? ಕೇವಲ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕಿದಾದ ಮಾತನ್ನು ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪದ ರೂಪದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಸದಾಕಾಲದ ಮಿಲನವಾಗಿಬಂತುದ್ದಿದೆ. ಹೇಗೆ ಇಂದಿನ ದಿನ ಸಹಜಯೋಗಿ, ನಿರಂತರ ಯೋಗಿ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಹೊರತು ಮತ್ತು ಗ್ರಿಹಿ- ಇಲ್ಲ- ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಹಾಗೆಯೇ ನದಾ ಅಮರಭವದ ವರದಾಸಿಯಾಗಿರಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಏನಾಗುವಿರಿ? ಸದಾಕಾಲ ದೂರಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಸಿಕ್ಕಿಬಂತುದ್ದಿ ಮತ್ತು ನದಾ ಮಿಲನದ ಶುಭಾಷಯ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವೇಹಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಮಾನಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ಆತ್ಮಸೋಂದಿಗೆ ಸ್ವೇಹಪುಂಬಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವೇಹದ ಸ್ವರೂಪವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ- ಸ್ವೇಹಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವೇಹ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಅದೇ ಇಷ್ಟವಾಗ್ಯ. ನಡೆಯುವುದು-ತಿನ್ನವುದು-ಕುಡಿಯುವುದು-ಇರುವುದು ಸ್ವೇಹಿಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುದಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಸ್ವೇಹ- ತಂದೆಯ ಸ್ವೇಹಪು ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ತಂದೆಗೆ ಸದಾ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವೇಹ ತಂದೆಗೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಯಾವುದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವಿರಿ ಅಥವ ಕೆಮ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ- ಸ್ವೇಹಿ ತಂದೆಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವುದೇ? ಒಂದುಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗ್ಯಾಲ್ಲವೆಂದರೆ

ಲೋಕಪ್ರಿಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ ಇಷ್ಟೆ ಮಾತಿದೆ- ಸ್ನೇಹಕ್ಯ ಇಷ್ಟೆಯಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಇಷ್ಟು ರಿಂದನಂತು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ! ಸರ್ವಸಂಬಂಧದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇಷ್ಟು ರಿಂದನ್ ಕೊಡುವುದೇನು ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಇಂದಿನ ಸ್ತುತಿದಿನವನ್ನು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಥದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಜರಿಸಿರಿ. ಈ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರಿ- ತಂದೆಯ ಯಾವುದು ತ್ವಿಯವೋ ಅದೇ ನನಗೆ ತ್ವಿಯವಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಪ್ರೇಭು-ತ್ವಿಯ, ಲೋಕ-ತ್ವಿಯ ಅಗಿರಬೇಕು.

ಇಂದು ಸಮರ್ಥದಿನದಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಧೃತಂಕಲ್ಪದ ಬೆರಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿರಿ ಅಥಾವತ್ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜಯಗಳಾಗಿರಿ- ಅಂತಹ ಬಲಹಿನತೆಗಳಿಂದರೆ, ಹೃದಯ ವಿಧಿಂಣರಾಗುವುದು, ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥಾರ ಅಥವ ಪರಿಷ್ಟಿತಿಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗುವುದು, ಅಲ್ಲಕಾಲದ ಪ್ರಾತ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಗಳಕಡೆ ಆಕಣ್ಟರಾಗುವುದು..... ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಲಹಿನತೆಗಳಿಂಬ ಕಲಯುಗಿ ಪರವತವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ವಿಜಯವು ತಮ್ಮ ತಿಲಕವಾಗಿದೆ. ವಿಜಯವು ತಮ್ಮ ಕೂರಳನ ಮಾಲೀಯಾಗಿದೆ. ವಿಜಯವು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಈ ಸಮರ್ಥಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರಬೇಕು- ಇದು ಸ್ನೇಹದ ರಿಂದನ್ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಂದಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರವನ್ನು ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಲೋ ಪಾದರ್ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಸಾಕಾರ ರೂಪದ ಮೂಲಕ ಅಂತಿಮ ಮಹಾವಾಕ್ಯದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಿರಾ? ಉಡುಗೊರೆಯ ರಿಂದನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಿರಾ? ಕೇವಲ ಮೂರು ಮಾತುಗಳು ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು (ನಿರಾಕಾರಿ, ನಿರ್ವಹಣಕಾರಿ, ನಿರ್ವಿಕಾರಿ) ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಿರಾ? ಸಾಕಾರ ಸ್ನೇಹದ ರಿಂದನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರರೂಪವಿದೆ. ಇವೇ ಮೂರುವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಂದೆಯು ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು, ಅಂದಮೇಲೆ ಫಾಲೋ ಫಾದರ್. ಸಾಕಾರತಂದೆಯು ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದು ತೋರಿಸಿದರು, ಆ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸ್ತುತಿಯ ಸ್ತಂಭವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದೇರಿಂತಿ ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಂ. ಸರ್ವಗುಣಗಳ ಸ್ತಂಭವಾಗಿರಿ, ಅದರಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಧರ್ಮದ ಆತ್ಮರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಧಾರಣಾ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ತಂಭವೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶ್ವದ ಮುಂದೆ ಆದಿಹಿತನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಸ್ತಂಭವಾಗಿರಿ.

ಸ್ನೇಹದ ಸಂದೇಶವನ್ನೇನು ಮಕ್ಕಳು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ರಿಂದನ್ನಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪದಮಗುಣದಷ್ಟು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸದಾ ಪದಮಾಪದಮ ಭಾಗ್ಯಾಶಾಲಯಾಗಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳಿಯದು-

ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ತಂದೆಯ ಸ್ತುತಿಯಂದ ಸಮರ್ಥಸ್ವರೂಪ, ಸದಾ ತಂದೆಯ ಹೃದಯಪ್ರಿಯ, ಸದಾ ಧೃತಂಕಲ್ಪದ ಮೂಲಕ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವಂತಹ, ಸದಾ ವಿಶ್ವದ ಮುಂದೆ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಸ್ತಂಭದ ಸಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯರುವಂತಹ, ಈ ರೀತಿ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ಸಮೀಪ ಅಗಲಮರಣ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ.

ವರದಾನ:- ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಸರ್ವಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಂತಹ ಸರ್ವಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫರಿಶ್ತಾ ಭವ

ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವಾಗ ತಯಾರಾಗಿಜಡುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಅದೇರಿಂತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಿ, ಅಷ್ಟು ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ದೂರ(ಮುಕ್ತ)ವಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ ಅಥಾವತ್ ಯಾವುದರಿಂದಯೂ ಸೆಕೆಂಡ್ ವೆಲ್ಲ ಅಗಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫರಿಶ್ತಾ ಆಗುತ್ತಿರಿ. ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಸರ್ವಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದೇ ಸ್ಥಿತವಾಗುವುದು, ಇದರಿಂದಲೇ ಅಂತಿಮ ಫರಿಶ್ತಾಜಳವನದ ಗುರಿಯು ಸಮೀಪವಿದೆಯಂಬ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯ ಅಲೆಯುವಿಕೆಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ.

ಸ್ನೇಹವ್:- ಸ್ನೇಹವು ಅಂತಹ ಅಯಂತಾಂತವಾಗಿದೆ, ಅದು ಗ್ರಾನಿ ಮಾಡುವವರನ್ನೂ ಸಹ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರುತ್ತದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ಪರ್ಕ್

(18) ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯು ನಿಷ್ಠಿಯದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ, ಆತ್ಮೀಯ ನಶೀಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ, ನಿಶ್ಚಿತ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ವಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಜಟ್ಟರು. ತನಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಇಷ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸ್ನೇಹದ ಗುರುತಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ವಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಸರ್ವಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳವ ಅಥ ಇದೇ ಆಗಿದೆ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯ ಕಡೆ ತೊಡಗಿಸುವುದು.